

Menighets- NYTT

fra Vennesla frikirke, **nr. 3 2020**

God høst!

Pastoren

har ordet

Kom!

Etter en spesiell tid i vår, og en lang sommer, er det godt å komme i gang igjen i kirka vår! For mange så har det blitt veldig godt å bare komme inn i kirka igjen etter en lang periode borte. Vi har fått kjenne på savnet etter menigheten og fellesskapet.

Så er det ikke sånn enda at koronaen er borte. Vi må fortsatt leve med smittevernstiltak i en god stund fremover. Dette prøver vi etter beste evne å finne gode løsninger på for alle arrangement i menigheten. Opplevelsen er at det fungerer bra, og vi begynner å "bli vant til det".

Derfor håper vi at alle føler det trygt å komme tilbake. At vi, selv med avstand og godt vaskede hender, kan være sammen i fellesskap igjen. Så har vi forståelse for de som vil være ekstra forsiktige fremdeles, men vi håper at det skal bli tryggere og tryggere.

Denne høsten skal vi tale over en temarekke på gudstjenestene våre som heter "Kom".

Det kunne på mange måter ha omhandla at vi ønsker å se mennesker tilbake i menig-

heten, at vi kommer tilbake til fellesskapet etter en lengre pause.

For det er noe vi virkelig ønsker at du gjør!

Men enda mer så ønsker vi at mennesker skal komme til Jesus. Når Jesus flere ganger sier ordet "kom" så ønsker han å ha fellesskap med oss. Han sier det i ulike sammenhenger, til ulike mennesker og folkemengder. Men, når vi leser disse skriftstedene i dag så gjelder de for meg og deg. Jesus sier blant annet: "Kom, følg meg", "kom bli med meg til et øde sted" og han sier: "Kom til meg alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile".

Vi er alle mennesker som trenger Jesus og vi trenger fellesskap med Ham.

Derfor ønsker vi DEG velkommen tilbake til kirka nå i høst og til fellesskap med hverandre og Jesus.

Vennlig hilsen Geir Ove Bakken

Minneord

etter Arnfinn Østerberg

Arnfinn Østerberg (f 3. juli 1969) døde 17. august etter et drøyt år med sykdom. Etter at han fikk en alvorlig kreftdiagnose våren 2019, og påfølgende operasjon, kom kreftene sakte tilbake. Arnfinn hadde et sterkt ønske om å få komme tilbake i jobb, og å få tjene videre i Frikirken. Men utover våren i år ble det klart at kreftene ikke strakk til, og etter hvert utviklet sykdommen seg raskere.

Arnfinn uttrykte at han håpet å kunne bidra på ulike måter selv om han ikke kom tilbake i et ordinært ansettelsesforhold. Dette så vi frem til og gledet oss over, men slik ble det dessverre ikke. Vi kommer til å savne hans kunnskap, mildhet og tydelighet. Arnfinn har lyttet til mangt og mange i vårt kirkesamfunn, og hjulpet enkeltmennesker og menigheter gjennom små og større utfordringer.

Arnfinn studerte teologi ved Ansgar teologiske seminar og fullførte sin Cand teol grad ved Det teologiske menighetsfakultet i Oslo, våren 1996. Da hadde han også tatt

praktisk pedagogisk utdanning ved høyskolen i Agder, og studert økonomi og administrasjon.

I januar 1998 begynte han som ungdomspastor i Vågsbygd Frikirke, og dette ble hans menighet livet ut. Fra 1999 til 2013 var han hovedpastor i menigheten. I oktober 2009 ble Arnfinn valgt til presbyterieformann og tilsynsmann for Søndre presbyterium. Dette ble etter hvert hovedtjenesten kombinert med en mindre prosentstilling som pastor i Vågsbygd.

Arnfinn hadde flere tillitsverv og var blant annet med i styret for Kristiansand folkehøyskole fra starten, og styreleder for Kristiansand feriesenter eiendom i en fireårsperiode frem til 2018. Arnfinn hadde en svært viktig rolle i å binde medarbeidere og menighetene i Søndre presbyterium tettere sammen.

Vi er mange som kjenner på savnet etter en god venn og medarbeider, men størst og vanskeligst vil savnet være for de som stod Arnfinn aller nærmest. Vår dypeste medfølelse går til kona Elin, barn, svigerbarn og det nyfødte barnebarnet som Arnfinn så vidt rakk å møte. Og til resten av storfamilien. Vi lyser fred over Arnfinn sitt minne.

Jarle Skullerud
synodeformann

Ove Nybø
formann i Søndre presbyterium

Vår nye ettåring

Hei!

Jeg heter Jenny Østevik, jeg er 22 år og kommer fra Gjøvik. Jeg er den nye ettåringen i menigheten. Søndag 23.august flyttet jeg inn i Nabohuset, og jeg er nå veldig spent på å komme i gang med arbeidet jeg skal gjøre her.

I fjor begynte jeg på Bibelskolen i Grimstad, og gikk en linje som heter WWW (world wide walk). Dette er en misjonslinje, og jeg bodde da 4,5 måneder i Kobe, Japan. Der jobbet vi på gamlehjem, i barnehage og med ungdomsgrupper, i tillegg til at vi gikk på språkskole to dager i uka.

Jeg fikk virkelig sansen for misjonsarbeid, så jeg bestemte meg for å gå andreårslinja til BiG, nemlig TT (Til tjeneste).

Jeg kommer da til å ha noen uker på bibelskolen, og resten av skoleåret skal jeg jobbe her i Vennesla.

Jeg skal i hovedsak jobbe i ungdomsarbeidet, som inkluderer konfirmantene og Frik, men kommer også til å være med på mye av det andre som skjer i kirka. Ungdomsarbeid er noe jeg virkelig brenner for, og jeg gleder meg til å bli kjent med ungdommen her i Vennesla.

Jeg har fagbrev som konditor, så jeg gleder meg veldig til kirkekaffen åpner igjen, så jeg kan bake til dere. Ellers er jeg veldig glad i brettspill, strikking, musikk, D&d og gaming.

Vennlig hilsen Jenny

Tema:

Konfirmasjon

Vi har nettopp hatt konfirmasjon i menigheten vår for 16 unge, flotte jenter og gutter. Konfirmasjon er en hendelse som de fleste av oss husker som en viktig begivenhet i livet. I dette nummeret vil vi skrive litt om forskjellige sider ved konfirmasjonen.

Litt historie om konfirmasjonen

Konfirmasjon ble påbudt i Norge i 1736 og var obligatorisk for alle fram til 1912.

Formålet var å «skaffe gode kristne innbyggere med høy kristen moral».

For å nå dette målet, ble det lagt vekt på at konfirmantene skulle lære mye utenat.

Konfirmantene var 14-15 år gamle. Etter konfirmasjonsundervisningen var det overhøring i kirken. Denne overhøringen var en slags eksamen, så de som ikke kunne svare godt nok, måtte gå om igjen neste år. Det ble sett på som en stor skam.

Konfirmasjonstiden kunne være vanskelig

for mange. Kommentarer i kirkebøker viser da også at enkelte prester lempet litt på kravene, så de som hadde vansker med å lære utenat slapp å gå om igjen.

Konfirmasjonen ble sett på som selve overgangen til voksenlivet. Ingen kunne utføre militærtjeneste, gifte seg, være fadder ved dåp eller vitne i en rettssal uten å være konfirmert.

Konfirmasjonstvungen forsvant i 1912, og etter 1981 har konfirmasjonen blitt en forbønnshandling, og det er slutt på overhøringen i kirken.

Det er også blitt vanlig at ungdommene velger om de vil eller hvor de vil konfirmes. I Vennesla frikirke kan en bli konfirmert om en ikke er medlem i Frikirken eller om en ikke er døpt.

Odd Arild Nordli

Skoleåret 2019-2020 var det 16 ungdommer, 7 gutter og 9 jenter, som fulgte konfirmasjonsforberedelsen i Frikirken. Fra høsten 2019 møttes vi hver torsdag for undervisning, moro og en prat.

Undervisningen dreide seg om de grunnleggende sannheter i den kristne tro, som vi kjenner fra trosbekjennelsen. Noen torsdager hadde vi besøk utenfra, og fikk belyst noen spesielle tema. Hilde Voreland fra Familiekontoret var innom knyttet til temaet psykisk helse, Yngvar Bakken var innom i temaet rus og rusomsorg og Landås begravelsesbyrå var innom i forbindelse med det å miste noen.

Vi hadde overnattingstur til Paulen, en tur

som knyttet gjengen sammen på en god måte. Vi hadde også andre utflukter, blant annet var vi på Samsen og klatret, og vi hadde en kort tur til Bjønnåsen.

I slutten av januar hadde de konfirmantene som ønsket det muligheten til å være med på Impuls, ungdomsfestivalen i IMI-kirken i Stavanger. Det var flere som ble med der, og hadde fine dager sammen med flere ungdommer fra både Frikirken og Norkirken i Vennesla.

I mars var det helgetur til Hovden, også denne sammen med flere ungdommer i menigheten. Det var en kjempetur, med skiglede i bakken, konkurranser og sene kvelder.

Foto: Din Fotograf

nter 2020

Så kom koronaen, og vi kunne ikke samles. Vi gjorde et forsøk på å ha konfirmantundervisning på nett, men det ble ikke helt det samme, så det ble en pause i mars og april. I mai og juni hadde vi samlinger igjen, og det var godt å treffes igjen.

Konfirmantleiren på Evjetun i første halvdel av august ble det store høydepunktet (som det pleier å være), med mye sosialt, konkurranser, aktiviteter, god undervisning og flott sang og musikk.

Lørdag 22. august ble de konfirmert i to puljer, med hver sin gudstjeneste. Det var fine gudstjenester og enda flottere konfirmanter!

Vi ønsker dem alle lykke til videre og Guds rike velsignelse i fremtiden!

Bak, fra venstre:

Helge Strand, David Førde, Lars Marlov Bakken (leder), Leander Wachendorf, Preben Lunden.

Midterste rad, fra venstre: Miriam Eriksen (leder), Maria Hildebrandt, Ole Kristian Omdal, Martine Lundevold, Eli Kristine Jakobsen, Villiam Ravnevand, Lina Bjørnestad, Maria Dale, Karoline Sjøberg (leder).

Foran, fra venstre: Marie Landa, Geir Lindjord, Tor Michal Kinn (pastor), Geir Ove Bakken (pastor), Hannah Olsen og Thea Berg Premak. Elina Sandåker Andersen var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Vi har stilt noen spørsmål til noen av ungdommene som nå nettopp er ferdig med sin konfirmasjon:

- 1) Hvorfor valgte du å konfirmere deg i Frikirken?
- 2) Hva husker du best fra denne tiden?
- 3) På hvilken måte har konfirmasjonstiden betydd noe for din tro?

VILLIAM RAVNEVAND

1. Jeg valgte å konfirmere meg i Frikirken fordi jeg hadde en del andre venner som gikk der. Og jeg er veldig glad for at jeg konfirmerte meg der. Vi ble en ganske sammen-sveiset gjeng.

2. Jeg husker best turene vi hadde og leiren vi var på. Husker spesielt godt overnattingen på Paulen gård. Det var en av de koseligste plassene å være på. Konfirmantleiren har bare brent seg fast i minnet. Kunne ikke hatt en bedre leir.

3. Konfirmasjonstiden har hjulpet på troen, ja. Vi har lært mye om kristendom gjennom

denne tiden, som kan gjøre at man blir litt sikrere på troen.

HANNAH OLSEN

1. Jeg følte det ble mest naturlig fordi mesteparten av familien min går der.

2. Har ikke en spesifikk ting, men jeg husker hvor gøy vi hadde det alle konfirmantene sammen.

3. Konfirmanttiden har betydd mye for troen min. Jeg hadde aldri vært så nærme Gud uten konfirmantida.

LINA BJØRNESTAD

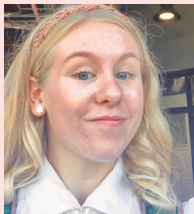

1. Jeg valgte å konfirmere meg i Frikirken fordi jeg og vennene mine går der til vanlig.

2. Det beste må ha vært å bli kjent med mange nye, og lært mye nytt om livet med Jesus.

3. Jeg hadde bestemt meg å leve et liv med Gud før jeg begynte med konf-undervisningen, men konfirmasjonstiden har gjort meg enda mer bevisst på at det er et viktig valg for meg.

MARIA HILDEBRANDT

1. Jeg følte at det var i Frikirken jeg hørte til og at frikirken var (og er) en plass hvor jeg trives veldig godt.

2. Jeg husker best Evjetun! Det var noe som virkelig satte spor i meg.

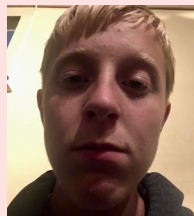
3. Konfirmasjonstiden har betydd veldig mye for troen min! Jeg har lært mye mere og blitt mye mer sikker på hva jeg tror på.

PREBEN LUNDEN

1. Hele familien er fra Frikirken, og jeg liker lederne, så jeg valgte å konfirmere meg her.

2. Jeg husker best alle turene.

3. Konfirmasjonstiden har ikke gjort så mye forskjell med troen min, jeg har vært kristen hele livet.

MARIA DALE

1. Jeg ble døpt der og har alltid gått i Frikirka, på junior og nå på Frik. Det har alltid føltes naturlig å gå der.

2. Det beste var desidert Evjetun-leiren! Jeg koste meg så masse med mange konfirmanter fra andre frikirker!!

3. Jeg har blitt mer sikker på troen min. Den ble enda mer forsterket da vi var på Evjetun. Da jeg begynte på konfirmantundervisning var jeg veldig usikker på troen min. Men så etter hvert når vi gikk på møtene så ble jeg mindre usikker på troen min.

KONFIRMASJ

Jeg sto til konfirmasjon i Øyslebø kirke i 1965. Vi var 15 stykker som ble konfirmert det året, og presten het Reidar Hågan. Han var prest i Øyslebø kirke i årrekke og var godt likt både som forkynner og som med-menneske.

Det var en viss spenning knyttet til det å bli konfirmert. Særlig det som vi kalte overhøringen gruet de fleste konfirmantene seg til. Jeg var ikke noe unntak i så måte.

Da vi kom inn i kirken, satte jentene seg på den ene siden av midtgangen og guttene på den andre siden.

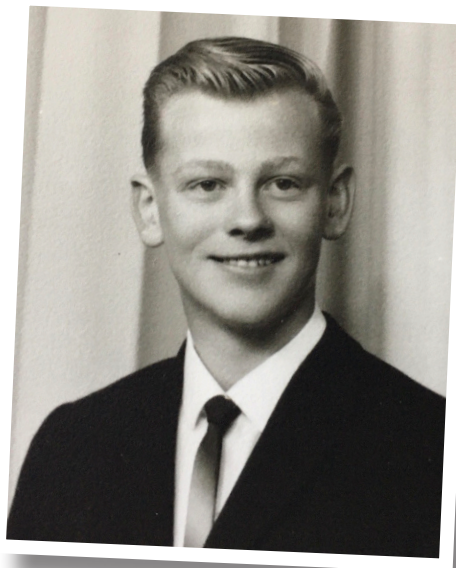
Under selve overhøringen måtte vi reise oss og stå i en slags U-form. Jeg var ganske høy av vekst og var plassert i «bunnen av U-en». Der skygget jeg ikke for noen av de andre. Presten stod slik at han kunne se alle konfirmantene. Spenningen var til å ta og føle på, og lenge gikk det ganske greit. Vi svarte riktig på det vi ble spurt om.

Det var særlig Fadervår, budene og trosartiklene, alle med Luthers forklaringer, som var i fokus.

Men så plutselig spurte presten om noe jeg ikke visste svaret på. Jeg synes jeg så at de fleste andre kikket ned og prøvde å gjemme seg bak den som stod foran. Selv hadde jeg ingen å gjemme meg bak. Hågan så rett på meg og sa: «Hva mener du Odd Arild?»

Jeg visste ikke svaret, men tenkte at jeg får prøve å si noe, og det gjorde jeg - selv om jeg visste at svaret var feil.

Da sa presten: «Det kan man si». Så spurte

han en av de flinkeste guttene. Han svarte også feil, og presten sa: «Det kan man si, men man kan også si...». Så sa han det riktige svaret selv.

Jeg husker ikke så mye fra konfirmasjons-søndagen, men denne hendelsen husker jeg som om det var i går. Presten reddet dagen for meg. Han ordla seg slik at konfirmasjonen ble en fin dag og ikke en pinlig og vond opplevelse for en følsom og usikker tenåring som ikke kunne det rette svaret. Så når jeg tenker på Reidar Hågan er det med takknemlighet og glede.

Odd Arild Nordli

ONSMINNER

Gudrun Fossheim ble konfirmert i 1945, og her forteller hun hvordan hun opplevde dette:

Jeg ble konfirmert i Vennesla frikirke, men vi kalte det ikke for konfirmasjon. Den gang het det kunnskapsprøve i Frikirken.

Vi bodde på Jeppestøl, og jeg gikk ett år til kristendomsundervisning i kirken. Andre som bodde nærmere Frikirken kunne gå to år hvis de ønsket det.

På den tiden var det veldig fokus på å lære utenat. Det var ikke nok å lære Fadervår, budene og trosartiklene. Luthers forklaringer til disse måtte vi også pugge, så vi fikk en skikkelig opplæring i kristen tro og lære.

I 1945 var vi 19 konfirmanter. Det var et ganske stort kull på den tiden, men to stykker fra Ålefjær og to stykker som hadde venta med å bli konfirmert pga krigen bidro til det store antallet.

Det var Otto Wilhelm Fredwall som var pastor hos oss da. Vi satte veldig pris på Fredwall. Han var omsorgsfull og opptatt av at vi fikk tak i det kristne budskapet.

På selve konfirmasjonsdagen satt konfirmanter på de to første benkeradene. Guttene på den ene siden og jentene på den andre.

Fredwall spurte om Fadervår, budene, trosartiklene og mange andre ting. Men det gikk fint. Pastoren spurte og vi svarte. Vi var trent i å lære utenat.

Før vi reiste hjem fikk hver konfirmant en andaktsbok. I den var det skrevet en personlig hilsen og et bibelvers. Det hadde nok vært naturlig at vi hadde fått en Bibel eller et Nytestamente, men i 1945 var de vanskelig å få tak i.

Etter tiden i kirken hadde vi en samling hjemme på Jeppestøl. Der var den aller nærmeste familien invitert til middag. Gaver var det lite av, men jeg fikk noen kroner som jeg brukte til å kjøpe en sykkel.

Søndagen etter var det konfirmasjonsfest i Frikirken, og da var kirken så godt som fullsatt.

Smak og se!

KONFIRMANTOPPLEGG 2020/2021

Høsten 2020 har vi 48 konfirmanter, et antall som er mye større enn det vi tidligere har hatt. Antall konfirmanter svinger mellom menighetsene, og i år er det vi som har fått et stort kull.

For å ha mulighet til å følge opp så mange på en god måte, har vi måttet legge om måten vi driver konfirmantarbeidet på. Vi har engasjert mange flere frivillige, både voksne og ungdommer, slik at vi kan dele i mindre grupper, slik at den enkelte skal bli sett og hørt.

I år blir det samlinger annenhver torsdag, og det legges opp til at konfirmantene også deltar på Frik, som er annenhver fredag – i hver sin uke. På den måten har de et tilbud hver uke.

Opplegget vi bruker er utviklet av blant annet IMI-kirken i Stavanger, og FriBU er også inne i bildet. Det er et opplegg som ikke bare skal gi kunnskap om Gud, men kjennskap. Gjennom 17 samlinger skal vi ha undervisning, refleksjon og samtaler om grunnleggende viktige tema for en relasjon med Gud, vår skaper.

Navnet Smak og se henspiller på salme 34,9: «Smak og se at Herren er god. Salig er den som søker tilflukt hos Ham.»

Målet med konfirmasjonsarbeidet er å gjøre verdifulle ungdommer til stadig mer bevisste etterfølgere av Jesus Kristus - vi ønsker å sette retning på livene deres.

Vi ønsker at konfirmantene blir bedre kjent med og får økt tillit til Gud, Jesus og Den Hellige Ånd. Vi ønsker at menighetsfellesskapet er et

sted for tilhørighet, med vekt på gode og trygge vennskap, både konfirmanter imellom, ledere og konfirmanter imellom, samt i møte med resten av menighetsfamilien.

Vi ønsker også at konfirmantene skal ønske å bety noe godt for andre mennesker, og videreformidle Guds sannheter og kjærlighet til denne verden med sine liv.

Vi ønsker å styrke deres selvbilde og selvfølelse, ved at de blir trygge på Guds tanker for dem og deres identitet.

Allerede før sommeren ble det igangsatt forbønnsarbeid for konfirmantene og deres familier, og det er folk i menigheten som hver dag nevner ungdommene med navn for Gud. Vær også du med å be for konfirmantarbeidet!

Hilsen Tor Michal Kinn

I går, i dag i morgen

Å synge i kor var nesten en selvfølge for alle som vanket i Frikirken i mine ungdomsår på 1960- og 70 tallet. På det meste hadde vår menighet fem store kor, med til sammen

over 300 medlemmer. Musikkor, blandetkor, juniorkor/ungdomskor, barnekor og mannskor, alle med sine særpreg og sin stil, men med sangglede og ekte glede i å formidle evangeliet på denne måten. Selv begynte jeg i juniorkoret til Rolf Hagen og Willy Wennerberg som 12-åring, og fikk med meg noen år som korsanger før studietiden kom.

Det var tradisjon for at alle korene sang på en av adventssøndagene, og da var kirka fylt til trengsel. Mannskoret, den gang dirigert av Kåre Lundevold, var selvsagt på plass.

En ung, kjekk og mørkhåret kar sto godt plantet blant tenorene, og den lyse, klare stemmen høstes godt i kirkerommet. Etterpå måtte jeg spørre noen om hvem han var, han som sang så vakkert, og som høstes så godt. Der noen av de andre mannfolka nok nølte litt, og var usikre på om de ville treffe riktig tone, var denne karen stø som fjell, og en i alle fall de andre tenorene kunne lene seg på.

Jeg kom til å tenke på denne hendelsen for så lenge siden, da jeg satt i benkeradene i kirka nå sist søndag. Den samme kjeffe karen sto igjen på plattformen, denne gangen alene, og kanskje ikke ung og mørk lenger, men med en like klar

og ren tenor som i hine hårde dager. Jeg fikk en liten klump i halsen, og kjente noen tårer presse seg fram, i takknemmelighet over disse mer enn femti årene med strålende sang fra Magnar Aavitsland. Kan du tenke, holde koken i alle disse årene, alltid villig til å stille opp, enten alene, eller sammen med noen av sine praktfulle barn og barnebarn.

Hjemme fra gudstjenesten fant jeg fram en gammel kassett (skulle noen unge lese dette kan det opplyses at dette var en liten firkantet boks med en tape inni, som kunne avspilles på en kassettspiller, og som da ga lyd, altså sang og musikk) med Agnes Heiseldal, Magnars svigermor. Hun sang også vakkert i årevis, oftest alene, men tidvis sammen med datter Berit, Magnars kone. Da skjønner vi at det måtte bli sangerinner av alle de 6 jentene Magnar og Berit fikk, og at også barnebarna bærer denne arven med seg.

Storfamilien Aavitsland har vært til så stor velsignelse for vår menighet at de hadde fortjent en mye større oppmerksomhet enn mine ord i denne lille spalten kan gi, men for en som har hørt unge Berit og unge Magnar, og senere fulgt med på både de to og nye generasjoner, kan det bare uttrykkes i et TAKK. Takk for alt dere har gitt oss av store opplevelser og gode minner.

Kan man så ønske seg noe fremover? Ja, man kan ønske seg, men ikke mase.

Det hadde vært utrolig gøy med en ny konsert med hele gjengen i kirka vår.

John Terje Ruenes

Junior

Endelig kom tiden da jeg kunne begynne på Junior. Dette har jeg gledet meg veldig til.

Nå har vi hatt to samlinger og jeg har kost meg veldig. Forrige fredag skulle vi hatt grilling i Granåsen, men det ble i kirka for det regnet litt mye.

På Junior blir vi først ønsket velkommen og så starter vi med en sang, som Jan Henrik sier han har skrevet selv :-)

Her gjelder det å være på det bordet som synger høyest, for da får vi en liten premie. Vi har en liten andakt der vi lærer

mer om Jesus, og etterpå er det lek og kiosk. Kjøper man medlemskort får man en del fordeler når man er på Junior. Dette koster bare 50 kroner,

og da får vi blant annet gratis hamburger hvis vi griller.

Det er mange barn som samles hver fredag.

På junior er det veldig mange hyggelige folk og snille ledere, jeg kan anbefale dette for de fra 5. klasse og oppover.

Hilsen Lilly Granås

Litt av hvert!

Pga covid 19-situasjonen går onsdagsmiddagene, KIA-kafeen og Torsdagskafeen ut i høst.

HYMNOS

Like før vi gikk i trykken fikk vi melding fra koret Hymnos at de har besluttet å legge ned. Vi vil takke hele koret for alt dere har bidratt med i så mange år!

VEKSTGRUPPER

Det er gledelig at vi i Eldsterådet kan informere om at vi nå setter litt ekstra fokus på Vekstgrupper. Ove Aasen, Ellen Myrvold og Elisa Heiseldal vil bidra inn i dette sentrale arbeidet. Vi tror Vekstgrupper og mindre fellesskap er svært viktig i disse tider med korona-pandemien, sier Kjetil Løyning.

En vekstgruppe er et mindre fellesskap med mennesker som ønsker å følge Jesus, og som hjelper hverandre med det. Vekstgruppen samles jevnlig i hjemmene til gruppemedlemmene, for eksempel annenhver uke.

Ønsker du å være med i en vekstgruppe? Da kan du kontakte kontoret, registrere ditt ønske på <https://venneslafrikirke.no/vekstgrupper/>, eller ta kontakte med Ove, Ellen eller Elisa. Da skal vi hjelpe til med å finne eller sette sammen en gruppe.

MISJONSMESSA 2020

Så blir det ikke noen tradisjonell misjonsmesse å år på grunn av korona. Det blir for krevende å gjennomføre denne med dagens smittevernregler. Misjonskomiteen, i samarbeid med Eldsterådet, har bestemt at den ikke kan gjennomføres på tradisjonelt vis. Det er trist at en så lang tradisjon blir brutt, men vi kan lite gjøre med det.

Hva så?

Misjonsmessekomiteen skal da se på alternative måter å få samlet inn midler til misjonen. Her er vi så vidt kommet i gang. Det er i alle fall sikkert at vi vil satse på å få ut flere lodd bøker i år. Her har vi som tidligere år mange flotte gevinster. Kunst fra Lars Løken og Aslaug Steen vil dere nok kunne vinne i år også.

Vi vil også se om det er muligheter for å lage andre aktiviteter slik at vi kan få inn så mye som mulig. Å nå samme nivå som tidligere år kan bli vanskelig.

Vi håper hver frikirkevenn vil være positiv til å kunne bidra hver på sin plass. Har dere noen ideer er vi takknemlig for det.

Hilsen fra komiteen

Else Lill Skuland, Jan Magne Strandberg,
Thor Arne Urdal og Rolf Lunden

Betraktninger i Coronatiden

5.mai så ut til å bli en nydelig vårdag med klar og blå himmel. Nå var det tid for å plante på kirkegården. Reidar og jeg tok turen til de to gravene vi skulle stille. Reidar planta og jeg rydda da uhellet skjedde. Jeg snublet i Reidars bein og lå rett ut i gresset. Kjente fort at benet måtte være av, jeg kunne ikke reise meg.

Jeg har vært så glad i Salme 23 «Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting. Han lar meg ligge i grønne enger...», og nå lå jeg her i en grønn eng! Jeg var ikke mobil – men i lomma mi hadde jeg mobil. Jeg fant telefonen og fikk kontakt med vår sønn. Han kom og skjønte fort at ambulanse måtte kontaktes. Der arbeider det bare håndplukka folk! Innom legevakta og videre på akutten – engler dukka opp alle plasser. Jeg følte meg trygg og ivaretatt hele tiden. Røntgen viste komplisert lårbensbrudd og det ble operasjon og flere dager på sykehuset.

Ingen besøk pga koronautbrudd, men fint vær hver dag. Utsikt mot blå himmel og grønn skog. Det ble mye takk og lov og halleluja, alt var deilig! Til tross for vondt å manøvrere på egen hånd og strenge koronarestriksjoner, kan jeg bare takke for helsevesenet i Norge.

11. mai skulle jeg hjem, men jeg ble hen-

ta til opptrening på 2A på Vennesla Om-sorgssenter. Nyoppusset enerom, men med koronarestriksjoner, ingen besøk her heller selv om det var 17. mai! Det var godt at helsevesenets engler var her også, jeg hadde det så godt på «Vennesla Fjordhotell». Etter bra forpleining kom jeg hjem 22. mai.

«Om jeg enn skulle vandre i dødsskygens dal, frykter jeg ikke for ondt. For du er med meg, din kjepp og din stav de trøster meg.»

Reidun Granås

Menighets- protokoll

DØDE

Gudrun Tollefsen
f. 11.12.1933
d. 06.03.2020 (begr. fra Birkenes kirke)

Gerd Try Gundersen
f. 21.11.1921 d. 20.06.2020

Johnny Aabel
f. 29.03.1944 d. 24.05.2020

Ella Skuland Laland
døpt 28.06.2020
Foreldre: Camilla og Alf Helge Skuland Laland

Linnea Fossheim
døpt 28.06.2020
Foreldre: Merethe og Thomas Fossheim

Eva Rike
døpt 02.08.2020
Foreldre: Lene Cecilie Thomassen og Asbjørn Rike

DØPTE

Erlend Loland
døpt 06.06.2020
Foreldre: Linda Birgithe og Gunnar Loland

Filip Holbæk
døpt 14.06.2020
Foreldre: Stine og Andre Holbæk

Lina Bjørnestad
døpt 14.08.2020
Foreldre: Karina og Are Bjørnestad
Hun var konfirmant i år, og ble døpt på
Evjetun under konfirmantleiren

Det er to viktige tjenester i menigheten som trenger frivillige, gjerne fordelt på flere personer:

FRIMAT

Vil du bli en del av den flotte gjengen i Frimat?

Hver fredag møtes en trofast gruppe mennesker som pakker mat, og kjører ut matposer til ca. 100 husstander i Vennesla. Et inkluderende og varmt arbeid, som rommer plass til alle mennesker i ulike livssituasjoner og aldre.

Dersom du har evne til å veilede og oppmuntre andre, kan dette være noe for deg.

Hvis du allerede har en tjeneste i menigheten som du trives med, kanskje du kan tipse oss om noen du kommer på?

I tillegg til dette, ønsker vi også noen frivillige som kan være med på torsdager (ettermiddag) og hente matvarer i butikkene/bakeriene.

Frimat er muligens det mest utadrettede arbeidet vi som menighet driver, og er en unik mulighet til å bidra med godhet og kjærlighet for å forandre livet for mennesker i bygda vår.

Vi setter stor pris på en tilbakemelding på om dette kan være aktuelt for deg eller ikke.

Kontakt da: Elisa Heiseldal, omsorgsarbeider, tlf 99 16 30 08

BIBELKLASSEN

Den andre tjenesten vi trenger frivillige til, er Bibelklassen. Det er søndagsskole for de største ungdommene fra 6. klasse og oppover. Samtidig som barna går til søndagsskolen, har ungdommene gått til Bibelklasse, enten i kjelleren eller i Nabohuset. Der har noen holdt en andakt eller tale tilpasset ungdommer, og det har gjerne vært en aktivitet eller lek etterpå.

Andaktsholderne har primært vært folk i menigheten som har stilt opp når de er blitt spurt.

Vi trenger nå ny(e) leder(e) som kan bidra inn i Bibelklassen som andaktsholdere og lekeansvarlige. Organiseringen gjøres pr i dag av Jenny, ettåringen vår, men har du lyst til å organisere, kan du også få overta den oppgaven.

Vi tror at Bibelklassen om ikke lenge vil inkluderes i søndagsskolens arbeid, når de har lagt om til Awana. Det skal etter planen skje rundt årsskiftet.

Har du spørsmål om denne tjenesten?

Ta kontakt med pastor/daglig leder

Tor Michal Kinn, tlf 93 65 78 00

Ansatte og ledere

i Vennesla Frikirke

ANSATTE

Tor Michal Kinn, pastor/daglig leder
tlf 936 57 800

Geir Ove Bakken, pastor
tlf 975 81 005

Thomas Fagervik, musikkarbeider
tlf 977 58 100

Elisa Heiseldal, omsorgsarbeider
tlf 991 63 008

Ingar L. Alheim, vaktmester
tlf 901 93 323

Patryscja Jocz, renholder
tlf 405 81 460

Jenny Østevik, ettåring 2020/2021

ELDSTERÅD

Kristin R. Lie (leder)
tlf 911 61 563

Harald Lunden (nestformann)
Tor Michal Kinn (pastor/daglig leder)
Geir Ove Bakken (pastor)
Rolf Bjarne Eriksen
Kjetil Løyning

DIAKONRÅDETS MEDLEMMER

Terje Kirkebø
Frode Vetthus
Elin Førde
Liv Tone Morken
Inger Bente Sund
Monica Jortveit
Kjetil Urdal
Torstein Jortveit
Marthe Harket
Yngvar Udø
Alfred Voreland

Leder: Marthe Harket
tlf. 975 06 200
martheharket@gmail.com

Kontaktpersoner ansvarsområder:
Bygg: Terje Kirkebø 482 99 092 og
Frode Vetthus 994 00 635
Økonomi:
Torstein Jortveit, tlf. 913 10 787
torstein@hunsfosbygg.no
Omsorg/ praktisk tilrettelegging:
Liv Tone Morken, tlf. 481 01 538
livtonemo@gmail.com

MENIGHETENS KASSERER

Lundens Regnskapsservice AS

Veldig flott om kontoret/andre
bruker de ulike kontaktpersonene.
Dette for å lette arbeidet for leder
og man slipper å gå via unødvendige ledd.

KONTORTID

Kontoret er vanligvis åpent tirsdager og torsdager kl 10-12, og de ansatte vil som regel være enkle å få kontakt med på telefon i denne perioden. Om du ønsker å treffe en spesiell i staben, anbefaler vi å sende en melding eller ringe i forkant for å høre at vedkommende er tilstede, og når det passer.

REDAKSJONSKOMITÉ MENIGHETSNYTT

Kjetil Løyning, tlf 934 82 215,
kjetil.loyning@gmail.com

Wenche Nordli, tlf 951 76 768,
wenche.nordli@gmail.com

Odd Arild Nordli, tlf 982 93 767,
oanordli@gmail.com

Signelill Granås, tlf 99105830
sigranas@online.no

Grafisk: eplehagen.no

Foto side 1 og 8: Aaron Burden

Foto- minnet!

«Juniorkoret 1943»

1. rekke f. v.: Anders Vetrhus, Kåre Hagen, Einar Vatne, Gunnar Bakken, Runo Brufjell, Rolf Syvertsen?
2. rekke: f.v: Mardon Bakken, Anna Løyning, Reidun Jensen, Gerd Gunnufsen, ukjent, Mossa Jørgensen, Erling Voreland, Otto Bakken
3. rekke f. v.: Ella Kristiansen, Maggi Andersen, Gerd Andersen, Ingrid Fredriksen?, Hanna Ellefsen, ukjent, Gunhild Eikeland, ukjent
4. rekke: f.v.: Ragnhild Eikeland, Signe Voreland?, ukjent, Johnny Løyning, Eidet?, Urdal?, Kurt? Jensen, ukjent, Einar Ellefsen, Torbjørn Jortveit, Ivar Wennerberg

Navnelista er dessverre ikke fullstendig, og kan inneholde feil. Om noen kan hjelpe til med å gjøre den fullstendig, er det fint med tilbakemelding til Odd Arild Nordli.